

Derfor mener vi faktisk i Venstre, at der i hvert fald er givet nogle nye signaler fra den siddende regering i hele den her diskussion om boligens ukrænkelighed. Og jeg er meget overrasket over, at de tilstedeværende socialdemokrater tilsyneladende er uenige med både statsminister Poul Nyrup Rasmussen – ud fra debatten dengang – og såmænd også med justitsminister Frank Jensen, som har været ude i denne her sag så sent som i går. Men det skal jeg vende tilbage til.

Allerede under debatten i maj måned var der bred enighed i Folketinget om, at lovgivningsmagten skulle træde meget varsomt i forhold til grundlovens § 72. Det er altså om boligens ukrænkelighed. Statsministeren sagde under debatten bl.a., at som bestemmelsen siger, skal undtagelsen for denne paragraf være særegen.

Noget tilsvarende er jo så efterfølgende fremgået af redegørelsen fra regeringen, der kom her den 17. december 1996. Det fremgår, at justitsministeren indskærper over for de enkelte ministre, at de nøje skal granske, om de eksisterende bestemmelser, der krænker de private boliger, skal opretholdes. Og det er altså den bestemmelse, vi diskuterer i dag.

Man går endda så vidt i redegørelsen fra regeringen, at justitsministeren nu truer genstridige ministre med, at justitsministeren ved først givne lejlighed vil søge diverse bestemmelser affattet meget restriktivt. Det er altså, hvad regeringen selv har skrevet her den 17. december 1996.

Så sent som i går bekræftede justitsminister Frank Jensen den linje i et samråd i Retsudvalget. Ifølge Ritzaus Bureau sagde justitsministeren efter samrådet, at alle de steder, hvor udviklingen har vist, at det ikke er nødvendigt at have en særlov, mener han, man skal fjerne den. Det fremgår så også af Ritzautelegrammet, at justitsministeren konkret vil bede de forskellige ministerier, som særlovene hører ind under, om at begrunde vigtigheden af de enkelte love.

Det er så på den baggrund, at jeg nu i dag formoder, at arbejdsministeren vil modtage vores forslag mere positivt end det, der blev sagt i Radioavisen i morges, og jeg håber da også, at ministeren – altså selv om nu talen er blevet holdt – vil genoverveje de noget barske kommentarer til vores forslag. I hvert fald mener jeg, at arbejdsministeren allerede i dag må kunne løfte sløret for, hvordan justitsministerens spørgsmål skal besvares.

Et af grundlovens fornemste formål er at værne det enkelte individ mod overgreb fra staten. Det ligger Venstre meget på sinde, at vi som lovgivere lever op til grundloven.

Ifølge den nuværende arbejdsmiljølov har Arbejdstilsynet ret til at rende folk på dørene efter forgodtbefindende eller, som det står i § 76, kan Arbejdstilsynet uden retskendelse til enhver tid få adgang til offentlige og private arbejdssteder, i det omfang det er påkrævet. Det er vel at mærke Arbejdstilsynet selv, der afgør, om det er påkrævet.

Det er det, vi vil sætte en stopper for. Vi vil se på, hvorvidt justitsministerens ord om, at man skal granske, om det er nødvendigt med de forskellige særlove, vil blive fulgt op i praksis. Det er et spørgsmål om nødvendighed. Der vil jeg så henvise til, hvad arbejdsminister Jytte Andersen sagde her i salen den 3. februar 1995, da vi behandlede dette forslag. Det fremgår af Folketingstidende 1994-95, side 2990, at arbejdsministeren sagde:

»Men der har aldrig været – og bliver det heller ikke – etableret systematisk tilsyn på dette område.«

Det kan vel ikke siges meget stærkere, når vi har en lov, der ikke bliver håndhævet. Er det så med Frank Jensens ord nødvendigt med den lov, hvis man alligevel ikke håndhæver den?

Hr. Poul Erik Dyrlund har også været inde på, at man er meget varsom. Jamen hvad skal vi så med den, hvis den ikke bliver håndhævet?

Alle husker eksemplet fra Ribe, hvor Arbejdstilsynet opdager en skolelærer i færd med at justere sin husantenne oppe på taget, hvorefter han bliver lagt i håndjern og ført bort af politiet. Den slags burde ikke forekomme i Danmark.

Jeg har også tidligere diskuteret med arbejdsministeren det absurde i, at man på en almindelig etplansvilla ifølge loven ikke må rense sin egen tagrende, medmindre man bygger et stillads eller får naboen til at holde stigen.

Arbejdsmiljøloven er på dette punkt et godt eksempel på, at lovgiverne er gået for vidt i styringsmanien, og vi håber, at regeringen efter de mange pæne ord i forespørgslen i maj og justitsministerens udtalelser i går vil følge sagen op med konkrete initiativer i forhold til arbejdsmiljøloven.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg sidder faktisk og føler mig en smule utilpas. Jeg synes, at Venstres ordfører bygger sin argumentation op på en noget manipulerende måde – en ikke så lidt manipulerende måde, synes jeg.